

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1761/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Данило Костић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., чији је пуномоћник Милорад Марјановић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца-противтуженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6088/17 од 20.09.2018. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца-противтуженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 6088/17 од 20.09.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Лесковцу П 2230/16 од 13.10.2017. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је тужени заузео део кат. парцеле тужиоца бр. .. КО ..., у ближе означеним мерама и границама, у површини од 53м2. Ставом другим изреке усвојен је противтужбени захтев, па је утврђено да су тужени и његови правни претходници, по основу одржаја, стекли право својине дела кат. парцеле бр. .. КО ..., површине од 53м2. Ставом трећим изреке овлашћен је СКН РГЗ у Лесковцу да изврши промене у јавним књигама на основу става другог ове одлуке. Ставом четвртим изреке наложено је тужиоцу да престане са узнемиравањем туженог у праву својине, на начин описан у овом ставу изреке. Ставом петим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади парничне трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 6088/17 од 20.09.2018. године, у ставу првом изреке, одбијена је жалба тужиоца као неоснована и потврђена је првостепена пресуда у ставовима првом, другом и четвртим изреке. У ставу другом изреке укинута је првостепена пресуда у ставу трећем изреке и тужба у том делу је одбачена. У ставу трећем изреке укинута је првостепена пресуда у погледу одлуке о трошковима парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену и то одлуке из става првог изреке, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 87/18), који се примењује на

основу члана 506. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Предмет тужбеног захтева је пресуђење у имовинском спору, у коме је тужилац тражио да се утврди да је тужени заузео део његове парцеле, док је тужени тражио да се утврди да је власник спорног дела непокретности, те да се обавезе тужилац да престане са узнемиравањем права својине туженог. Тужба је поднета дана 09.01.2001. године, а назначена вредност спора износи 1.000,00 динара. Противтужба је поднета дана 03.07.2001. године, а назначена вредност предмета спора износи 16.000,00 динара.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела пресуде очигледно не прелази ревизијски цензус, при чему тужилац није предложио одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, то изјављена ревизија није дозвољена, па је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у изреци овог решења.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић